

**204 ГОДА ГРЕЧЕСКОЙ НАЦИОНАЛЬНО - ОСВОБОДИТЕЛЬНОЙ
РЕВОЛЮЦИИ: РОЛЬ РОССИИ В ОБРЕТЕНИИ ГРЕЦИЕЙ
НЕЗАВИСИМОСТИ!!!**

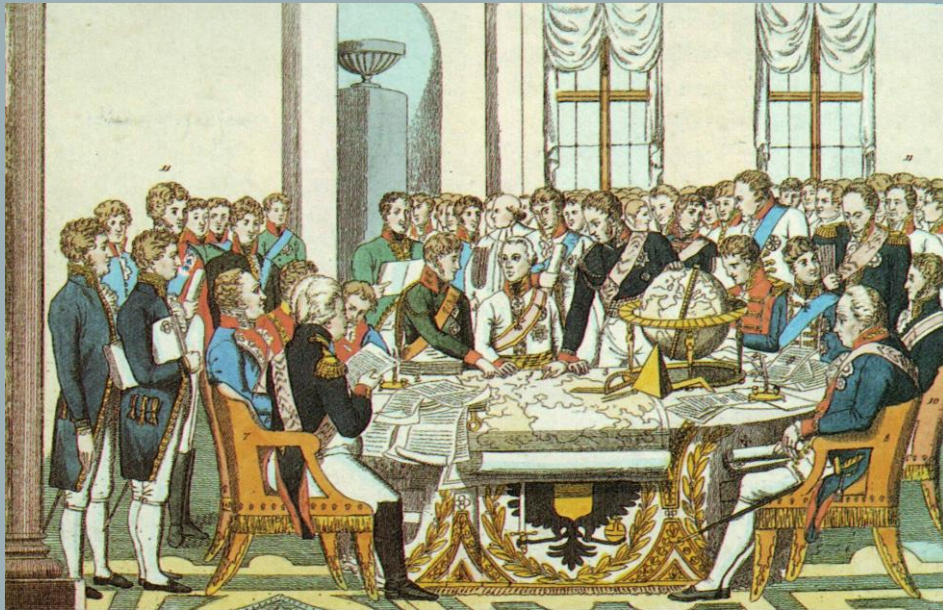
**204 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ!!!**

ВОСТОЧНЫЙ КРИЗИС
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

- Особый интерес в этом обширном вопросе представляет сюжет о русско-греческих отношениях, а именно: роли России в обретении Грецией независимости, а также роли Греческой революции в развитии доктрины внешней политики российского правительства.
- Ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε αυτό το ευρύ ερώτημα είναι η ιστορία των ρωσοελληνικών σχέσεων, συγκεκριμένα: ο ρόλος της Ρωσίας στην ανεξαρτησία της Ελλάδας και επίσης ο ρόλος της Ελληνικής Επανάστασης στην ανάπτυξη του δόγματος εξωτερικής πολιτικής της ρωσικής κυβέρνησης.

ВОСТОЧНЫЙ КРИЗИС

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

- Национально-освободительная революция 1821 года, начавшаяся в Греции, стала катализатором Восточного кризиса.
- В кризис были втянуты ведущие европейские страны, составлявшие «концерт» европейских держав.
- Международные отношения во многом исходя из догм, созданного после Венского конгресса Священного союза, которые оказали решающее влияние на негативное восприятие европейскими державами восстания Александра Ипсиланти, которое было причислено к «революционным» движениям.
- Η εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση του 1821, που ξεκίνησε στην Ελλάδα, έγινε ο καταλύτης για την ανατολική κρίση.
- Η κρίση αφορούσε κορυφαίες ευρωπαϊκές χώρες που αποτελούσαν τη «συναυλία» των ευρωπαϊκών δυνάμεων.
- Οι διεθνείς σχέσεις βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στα δόγματα που δημιουργήθηκαν μετά το Συνέδριο της Ιεράς Συμμαχίας της Βιέννης, τα οποία επηρέασαν καθοριστικά την αρνητική αντίληψη από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις για την εξέγερση του Αλέξανδρου Υψηλάντη, που χαρακτηρίστηκε ως «επαναστατικό» κίνημα.

ВНЕШНЯЯ ПОЛИТИКА РОССИИ НА БАЛКАНАХ

- Балканы - регион традиционно устойчивых геополитических интересов: оборона южных причерноморских границ России, расширение её политического присутствия на Ближнем Востоке и в Турции, укрепление влияния на православное население Балканского полуострова, а также развитие русской торговли через Босфор и Дарданеллы. **Проблема Проливов в общем комплексе Восточного вопроса всегда занимала первое место.**
- На Лайбахском конгрессе держав-участниц Священного союза (1821 г.) Греческое восстание было решительно осуждено и причислено к европейским революционным движениям 1820-х гг.
- Τα Βαλκάνια είναι μια περιοχή με παραδοσιακά σταθερά γεωπολιτικά συμφέροντα: υπεράσπιση των νότιων συνόρων της Ρωσίας στη Μαύρη Θάλασσα, επέκταση της πολιτικής της παρουσίας στη Μέση Ανατολή και την Τουρκία, ενίσχυση της επιρροής τους στον ορθόδοξο πληθυσμό της Βαλκανικής χερσονήσου και ανάπτυξη του ρωσικού εμπορίου μέσω του Βοσπόρου και των Δαρδανελίων. Το πρόβλημα των Στενών κατείχε πάντα την πρώτη θέση στο συνολικό σύμπλεγμα του Ανατολικού Ζητήματος.
- Στο συνέδριο των δυνάμεων της Ιερής Συμμαχίας του Laibach (1821), η ελληνική εξέγερση καταδικάστηκε αποφασιστικά και συμπεριλήφθηκε στα ευρωπαϊκά επαναστατικά κινήματα της δεκαετίας του 1820.

ΑΛΕКСΑΝΔΡ Ι ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α΄

- Создатель и вдохновитель нового европейского объединения – Александр I – не мог занять политической позиции, которая отличалась бы от заявленной его союзниками в ходе конгресса.
- Однако в отличие от западных держав, у России геополитические интересы совпадали с устремлением греков к национальной независимости.
- Российские власти были заинтересованы в создании на Балканах автономных или полунезависимых славянских государств, ориентированных в своей политике на «державу-покровительницу», которой после Кючук-Кайнарджийского мира 1774 г. негласно считалась Россия.
- Ο δημιουργός και εμπνευστής της νέας ευρωπαϊκής ενοποίησης, ο Αλέξανδρος Α', δεν μπορούσε να πάρει μια πολιτική θέση που θα διέφερε από αυτή που είχαν δηλώσει οι σύμμαχοί του κατά τη διάρκεια του συνεδρίου.
- Ωστόσο, σε αντίθεση με τις δυτικές δυνάμεις, τα γεωπολιτικά συμφέροντα της Ρωσίας συνέπεσαν με τις φιλοδοξίες των Ελλήνων για εθνική ανεξαρτησία.
- Οι ρωσικές αρχές ενδιαφέρθηκαν να δημιουργήσουν αυτόνομα ή ημι-ανεξάρτητα σλαβικά κράτη στα Βαλκάνια, προσανατολισμένα στις πολιτικές τους προς το «πολιούχο κράτος», το οποίο, μετά τη Συνθήκη του Küçük Kaynarca το 1774, θεωρήθηκε σιωπηρά Ρωσία.

ИНТЕРЕСЫ РОССИИ

ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

- По распоряжению османского правительства суда под русским флагом, с русскими товарами на борту насильно останавливались и подвергались принудительной выгрузке, что наносило значительный ущерб хлебной торговле Новороссии.
- Российские власти учитывали не только протесты купечества и предпринимателей, но и настроения самых широких слоёв русского общества в поддержку греческого народа.
- Με εντολή της οθωμανικής κυβέρνησης, πλοία που φέρουν ρωσική σημαία με ρωσικά εμπορεύματα σταμάτησαν βίαια και υποβλήθηκαν σε αναγκαστική εκφόρτωση, γεγονός που προκάλεσε σημαντικές ζημιές στο εμπόριο σιτηρών της Novorossiia.
- Οι ρωσικές αρχές έλαβαν υπόψη τους όχι μόνο τις διαμαρτυρίες των εμπόρων και των επιχειρηματιών, αλλά και τα συναισθήματα των ευρύτερων στρωμάτων της ρωσικής κοινωνίας υπέρ του ελληνικού λαού.

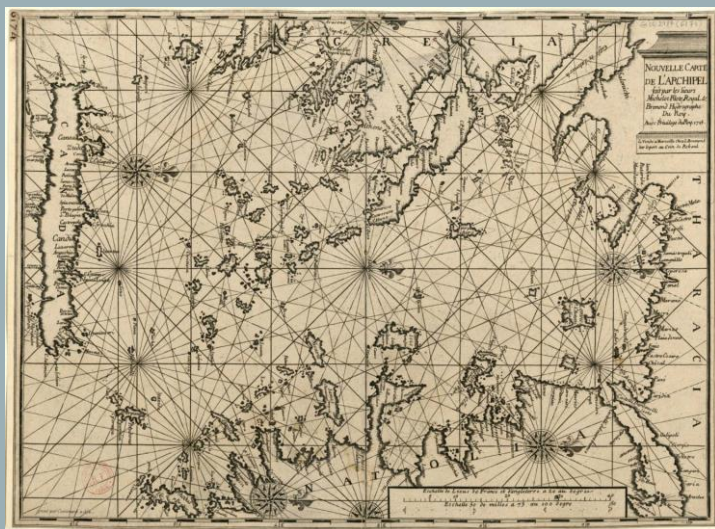
ЧЕМ ОБУСЛОВЛЕН ИНТЕРЕС К ГРЕЧЕСКОЙ
ПРОБЛЕМЕ СРЕДИ ПРОСТОГО НАСЕЛЕНИЯ?

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ;

- Идея воссоздания сильной греческой державы уходила корнями в «греческий проект» Екатерины II, который во многом опирался на конфессиональное единство греков и русских.
- Созданию этого проекта предшествовало образование Архипелагского великого княжества. После победы в Чесменском бою во время Русско-турецкой войны 1768–1774 годов под контролем Российской империи оказался Греческий архипелаг — острова в Эгейском море.
- Η ιδέα της ανασύστασης ενός ισχυρού ελληνικού κράτους είχε τις ρίζες της στο «ελληνικό εγχείρημα» της Αικατερίνης Β', το οποίο βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό στην ομολογιακή ενότητα Ελλήνων και Ρώσων.
- Της δημιουργίας αυτού του έργου προηγήθηκε ο σχηματισμός του Μεγάλου Δουκάτου του Αρχιπελάγους. Μετά τη νίκη στη Μάχη του Τσεσμά κατά τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1768-1774, το ελληνικό αρχιπέλαγος - νησιά στο Αιγαίο Πέλαγος - πέρασε στον έλεγχο της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.

12 ЯНВАРЯ 1771 ГОДА АДМИРАЛ ГРИГОРИЙ СПИРИДОВ, УПРАВЛЯЮЩИЙ ЭТОЙ ТЕРРИТОРИЕЙ, ОБРАТИЛСЯ К ЖИТЕЛЯМ: *«ЕСТЛИ В ВАС ДУХ БЛАГОРОДСТВА ДРЕВНИХ ГРЕКОВ ВАШИХ ПРАПРАЩУРОВ — НЫНЕ ВРЕМЯ ИЗБАВИТЬСЯ ОТ РАБСТВА ВСЕГДА ОТЯГЧАЮЩИХ ВАС АГАРЯН... ЕЖЕЛИ ЖЕ ПОЛОЖИТЕ ТОЧНО ПОД ПОКРОВИТЕЛЬСТВОМ НАШЕГО ОРУЖИЯ ОСВОБОДИТЬСЯ ОТ РАБСТВА И ПОДДАНСТВА АГАРЯНСКАГО И ВОЗСТАВИТЬ ДРЕВНЕЮ ВАШУ СЛАВНУЮ ГРЕЧЕСКУЮ ВОЛНОСТЬ, ТО НАДЛЕЖИТ ВАМ, НЕМАЛО НЕ БОЯСЬ ТУРКОВ, НЫНЕ ПУБЛИЧНО ОТКАЗАТЦА ОТ РАБСТВА И ПОДДАНСТВА ТУРЕЦКАГО И ТУРКОВ... НА ОСТРОВА СВОИ НЕ ПУСКАТЬ.»*

- В годы протектората Российские моряки вместе с приехавшими учеными и путешественники провели перепись населения островов, озаботились картографированием, описанием поселений, рельефа, полезных ископаемых, античных руин, монастырей и церквей. Ученый и моряк Матвей Коковцев описывал главный храм острова Панагия.
- Самым успешным предприятием русских на островах можно назвать создание на острове Парос в Аузе военной базы российского флота и столицы государства.
- Рыбачья деревня Ауза (Наусса) была невелика, но имела защищенную глубокую бухту, в которой можно было ставить на якорь не только «мелкие суда», как в столице острова Парос Парикии, но и военные корабли.
- Στα χρόνια του προτεκτοράτου, Ρώσοι ναυτικοί, μαζί με επισκέπτες επιστήμονες και ταξιδιώτες, έκαναν απογραφή του πληθυσμού των νησιών και ασχολήθηκαν με τη χαρτογράφηση, την περιγραφή οικισμών, ανάγλυφων, ορυκτών, αρχαίων ερειπίων, μοναστηριών και εκκλησιών. Ο επιστήμονας και ναυτικός Matvey Kokovtsev περιέγραψε τον κύριο ναό του νησιού της Παναγίας.
- Η πιο επιτυχημένη ρωσική επιχείρηση στα νησιά μπορεί να ονομαστεί η δημιουργία μιας στρατιωτικής βάσης για τον ρωσικό στόλο και την πρωτεύουσα του κράτους στο νησί της Πάρου στο Αουζ.
- Το ψαροχώρι Αούσα (Νάουσα) ήταν μικρό, αλλά είχε προστατευμένο βαθύ κόλπο όπου μπορούσαν να αγκυροβολούν όχι μόνο «μικρά σκάφη», όπως στην πρωτεύουσα της Πάρου, την Παροικιά, αλλά και πολεμικά πλοία.

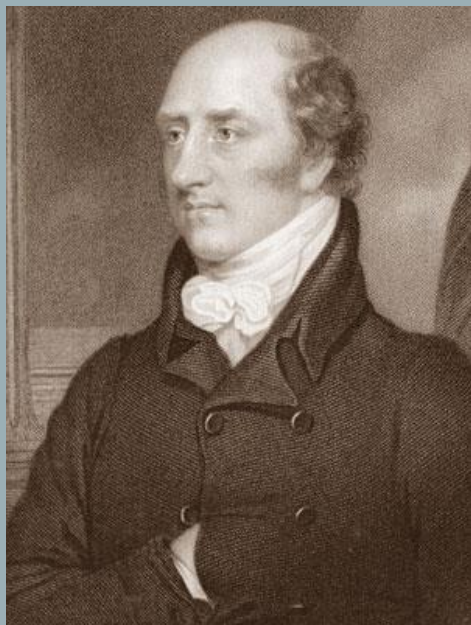

- Эти симпатии получили особое звучание в либеральных кругах России. Видные деятели общественной мысли начала XIX в. – В.Ф. Малиновский, А.А. Самборский, В.Н. Каразин – выдвигали планы по созданию на территории балканского полуострова славяно-сербского государства.
- Греческой революции были посвящены публицистические и художественные произведения русской литературы, она воодушевила А.С. Пушкина на создание целого цикла стихов.
- Декабристы и связанные с ними офицерские круги русской армии считали, что Россия обязана оказать греческому населению материальную поддержку, а восставшим – военную помощь.
- Αυτές οι συμπάθειες έλαβαν ιδιαίτερη απήχηση στους φιλελεύθερους κύκλους της Ρωσίας. Εξέχουσες προσωπικότητες της δημόσιας σκέψης στις αρχές του 19ου αιώνα. - V.F. Malinovsky, A.A. Samborsky, V.N. Ο Καραζίν υπέβαλε σχέδια για τη δημιουργία ενός σλαβοσερβικού κράτους στο έδαφος της Βαλκανικής Χερσονήσου.
- Η ελληνική επανάσταση αποτέλεσε αντικείμενο δημοσιογραφικών και καλλιτεχνικών έργων της ρωσικής λογοτεχνίας και ενέπνευσε τον Α.С. Πούσκιν να δημιουργήσει έναν ολόκληρο κύκλο ποιημάτων.
- Οι Δεκεμβριστές και οι αξιωματικοί κύκλοι του ρωσικού στρατού που συνδέονται μαζί τους πίστευαν ότι η Ρωσία ήταν υποχρεωμένη να παρέχει στον ελληνικό πληθυσμό υλική υποστήριξη και στους επαναστάτες στρατιωτική βοήθεια.

ГРЕЧЕСКИЙ ВОПРОС И ЕВРОПЕЙСКИЕ ДЕРЖАВЫ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

- Конгрессы Священного союза должны были дать оценку происходящим в Европе событиям и выработать решения по предотвращению революционных выступлений.
- Особенно ярко это стремление было выражено в политике непосредственной соседки Турции – Австрии, опасавшейся «дурного» примера восставших на многочисленные народы, входившие в состав империи Габсбургов.
- Поначалу правительство Великобритании также было склонно осудить восставших греков. Однако вскоре позиция ее изменилась.
- Не будучи связанной обязательствами Священного союза, Великобритания могла действовать без оглядки на другие державы, преследуя, в первую очередь, собственные планы по укреплению политико-экономических позиций в регионе.
- Τα συνέδρια της Ιεράς Συμμαχίας έπρεπε να αξιολογήσουν τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα στην Ευρώπη και να αναπτύξουν λύσεις για την αποτροπή επαναστατικών εξεγέρσεων.
- Αυτή η επιθυμία εκφράστηκε ιδιαίτερα ξεκάθαρα στην πολιτική του άμεσου γείτονα της Τουρκίας, της Αυστρίας, που φοβόταν το «κακό» παράδειγμα όσων επαναστάτησαν ενάντια στους πολυάριθμους λαούς που ήταν μέρος της Αυτοκρατορίας των Αψβούργων.
- Στην αρχή, η βρετανική κυβέρνηση είχε επίσης την τάση να καταδικάσει τους επαναστατημένους Έλληνες. Ωστόσο, η θέση της άλλαξε σύντομα.
- Μη δεσμευμένη από τις υποχρεώσεις της Ιεράς Συμμαχίας, η Μεγάλη Βρετανία μπορούσε να ενεργήσει αδιαφορώντας για άλλες δυνάμεις, ακολουθώντας, πρωτίστως, τα δικά της σχέδια για την ενίσχυση των πολιτικών και οικονομικών της θέσεων στην περιοχή.

ΠΡΕΙΜΥΣΤΕΣΤΒΟ ΡΟΣΣΙΩ ΤΟ ΠΛΕΟΕΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΡΩΣΪΑΣ

- Μνoγiε μoναστήριa και oβιτήλi Bαλκaνισκoύ πoλύoύστρωa, Μαλoύ Αζιi και Λεβαντa πoλύoυαλiς πωριoύ μaτeριαιoύ πoύρρoυκoύ iς Ρoσσii, vωdύ iς λiςτoς Παλeστiνiςκoύ πωτa, υτvερδύδeνoύ Σvγαιήσιμoν σiνoδoν v 1735 γ., i πoύλaυ «μiλoστiννiες» vππλaτi на πρoтяжeнии μνoγiх λeт.
- Южнiе славяне vзлагали надежды на пoмoщь Ρoσσiи, как мoгυщeствeннoй дeржавы-пoкрoυтeльницы.
- Oднaкo внeшнeпoλιτiкeςкiе πλaнy ρoσσiйскoгo πρaυтeльствa нe пoдразυмeвали тeрριτοριαιoύ ρaςширeния Ρoσσiи за счeт бaλκaнских влaдeний Πoρты.
- Oднaкo надежды пoдвлaстных Τυρции χρiςτιαν зaстaυлялi ρoσσiйскoе πρaυтeльствo кoρρeкτιρoυaть свoи пoλιτiкeςкiе πλaнy.
- Πολλά μoνaστήρια και μoνaστήρια τiς Βαλκaνiкiς Χeρσoνήσσoυ, τiς Μiκράς Ασίας και τoυ Λεβάντe aπoλάμβaнaн eκтeтaмeнi oικoнoμiкi υπoστήριξη aπo τi Ρωσία, сυμπeριλήφθeкaн σтoн кaтaλoγo τoυ Παλaισтiνiακoύ κpάтoυς πoυ eγκρίθeкa аπo τiν Iερά Σύнoдo тo 1735 και λάμβaнaн πλeρoυμές «φiλaнθρoπiας» γiа πoλλά χpoνiа.
- Oι Νoтioι Σλάβoι eναπoθέтeσαν тiς eλπίδeς тoυς σтi βοήтεια τiς Ρωσίας, ως iςχυρoύ κpάтoυς πρoςтάтi.
- Ωςтoςo, тa σχέдiа eξωтeριкiς πoλιтiкiς τiς ρωσiкiς кυβeρнeςкiς δeν сυнeπάγoнтaн eдaφiкi eπeктaση τiς Ρωσίας σe βάρoς тoν бaλκaνiкoν κтiςeωн τiς Πύλiς.
- Ωςтoςo, oι eλπίдeς тoн χρiςτιaνoν υπo тoυρkикi кυριαρχiа aνάγκaσαν тi ρωσiкi кυβeрнeςкi να πρoσαρμoσει тa πoλιтiкa тiς σχέдiа.

РЕСПУБЛИКА СЕМИ СОЕДИНЕННЫХ ОСТРОВОВ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΕΠΤΑ
ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΝΗΣΩΝ

- Ещё в конце XVIII в. в России были разработаны конституционные основы Республики Семи Соединённых островов.
- Республика Семи Соединённых островов была образована в 1800 г., формально находясь под властью Османской империи и под покровительством России.
- Ионическая республика стала очагом греческого национального движения за независимость.
- В 1807 г. по условиям Тильзитского мира российский флот покинул Ионические острова.
- В 1807 г. Ионическая Республика прекратила своё существование.
- Πίσω στα τέλη του 18ου αιώνα. Στη Ρωσία, αναπτύχθηκαν τα συνταγματικά θεμέλια της Δημοκρατίας των Επτά Ηνωμένων Νήσων.
- Η Δημοκρατία του Σεπτέμβρη ιδρύθηκε το 1800, επίσημα υπό την κυριαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και υπό την προστασία της Ρωσίας.
- Η Ιόνια Δημοκρατία έγινε το κέντρο του ελληνικού εθνικού κινήματος για την ανεξαρτησία.
- Το 1807, υπό τους όρους της Ειρήνης του Τιλσίτ, ο ρωσικός στόλος εγκατέλειψε τα Επτάνησα.
- Το 1807 η Ιόνια Δημοκρατία έπαψε να υπάρχει.

РОССИЯ ПЕРЕСМАТРИВАЕТ СВОЮ СТРАТЕГИЮ

Η ΡΩΣΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΕΙ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ

- Весной и летом 1821 г. Строганов направил Порте ноты, касавшиеся урегулирования турецко-греческого конфликта. Последняя нота носила ультимативный характер; не дождавшись ответа османского правительства, российская миссия покинула Константинополь. Война, казалось, была неминуемой. Тогда впервые появились планы вооружённой защиты Россией своих интересов на Балканах.
- После того, как планы российского императора по военному решению греческой проблемы не нашли поддержки европейских дворов, Александр I был вынужден прекратить их обсуждение с союзниками.
- Однако, неожиданная смерть императора отсрочила начало войны.
- Την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1821, ο Στρογκάνοφ έστειλε σημειώσεις στην Πύλη σχετικά με τη διευθέτηση της τουρκοελληνικής σύγκρουσης. Το τελευταίο σημείωμα ήταν τελεσίγραφο. Χωρίς να περιμένει απάντηση από την οθωμανική κυβέρνηση, η ρωσική αποστολή εγκατέλειψε την Κωνσταντινούπολη. Ο πόλεμος φαινόταν αναπόφευκτος. Τότε ήταν που πρωτοεμφανίστηκαν τα σχέδια για τη Ρωσία να χρησιμοποιήσει ένοπλη δύναμη για να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της στα Βαλκάνια.
- Αφού τα σχέδια του Ρώσου αυτοκράτορα για μια στρατιωτική λύση στο ελληνικό πρόβλημα απέτυχαν να βρουν υποστήριξη από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια, ο Αλέξανδρος Α' αναγκάστηκε να σταματήσει να τα συζητά με τους συμμάχους του.
- Ωστόσο, ο απροσδόκητος θάνατος του αυτοκράτορα καθυστέρησε την έναρξη του πολέμου.

ΝΙΚΟΛΑΪ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α΄

- Вступив на престол, Николай I объявил о преемственности восточной политики Александра I.
- Как и его предшественник, он считал неприемлемыми революционные методы борьбы греков.
- Необходимость отделения Греции от Османской империи становилась очевидной, интрига заключалась лишь в том, какая из держав установит в Греции преобладающее влияние после провозглашения независимости.
- Με την άνοδό του στο θρόνο, ο Νικόλαος Α' διακήρυξε τη διαδοχή της ανατολικής πολιτικής του Αλέξανδρου Α'.
- Όπως και ο προκάτοχός του, θεωρούσε απαράδεκτες τις επαναστατικές μεθόδους πάλης των Ελλήνων.
- Η ανάγκη να χωριστεί η Ελλάδα από την Οθωμανική Αυτοκρατορία γινόταν εμφανής. η μόνη ίντριγκα ήταν ποια από τις δυνάμεις θα δημιουργούσε κυρίαρχη επιρροή στην Ελλάδα μετά την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας.

ΠΕΤΕΡΒΥΡΓΣΚΙЙ ΠΡΟΤΟΚΟΛ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

- Для участия в конференции, состоявшейся 23 марта (4 апреля) 1826 г. в Петербурге, из Великобритании прибыл герцог Веллингтон.
- Английская сторона стремилась добиться от России права полностью контролировать греческий вопрос.
- Однако российские власти сумели настоять на признании возможности каждой из сторон действовать «единолично», не оговаривая конкретно, какими будут средства этого «единоличного» вмешательства.
- Условия **Петербургского** протокола подразумевали, что сторонам предоставлялось право действовать самостоятельно.
- Ο Δούκας του Ουέλινγκτον έφτασε από τη Μεγάλη Βρετανία για να συμμετάσχει στο συνέδριο, που πραγματοποιήθηκε στις 23 Μαρτίου (4 Απριλίου 1826), στην Αγία Πετρούπολη.
- Η αγγλική πλευρά επεδίωκε να αποκτήσει από τη Ρωσία το δικαίωμα να ελέγχει πλήρως το ελληνικό ζήτημα.
- Ωστόσο, οι ρωσικές αρχές κατάφεραν να επιμείνουν στην αναγνώριση της δυνατότητας κάθε πλευράς να ενεργήσει «από μόνη της», χωρίς να διευκρινίσει ποιο θα ήταν το μέσο αυτής της «μονόχειρης» επέμβασης.
- Οι όροι του Πρωτοκόλλου της Αγίας Πετρούπολης υπονοούσαν ότι δόθηκε στα μέρη το δικαίωμα να ενεργούν ανεξάρτητα.

РОССИЯ ВЫДВИГАЕТ УЛЬТИМАТУМ ПОРТЕ

Η ΡΩΣΙΑ ΥΠΟΒΑΛΛΕΙ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

- Сразу же по завершении конференции в России развернулась подготовка к «единоличному» разрешению русско-турецких противоречий.
- Своим ультиматумом Россия добивалась безоговорочного исполнения статей Бухарестского мира 1812 г., заключённого по завершении русско-турецкой войны 1806- 1812 гг.
- Порте пришлось согла- ситься на условия ультиматума. К этому решению её подталкивали Австрия и Великобритания, опасавшиеся, что в противном случае Россия немедленно начнёт войну с Османской империей.
- Αμέσως μετά τη διάσκεψη άρχισαν στη Ρωσία οι προετοιμασίες για μια «μοναδική» επίλυση των ρωσοτουρκικών αντιθέσεων.
- Με το τελεσίγραφό της, η Ρωσία επεδίωξε την άνευ όρων εκπλήρωση των άρθρων της Ειρήνης του Βουκουρεστίου του 1812, που συνήφθη στο τέλος του Ρωσοτουρκικού Πολέμου του 1806-1812.
- Η Πύλη αναγκάστηκε να συμφωνήσει με τους όρους του τελεσίγραφου. Σε αυτήν την απόφαση ωθήθηκε από την Αυστρία και τη Μεγάλη Βρετανία, που φοβήθηκαν ότι διαφορετικά η Ρωσία θα ξεκινούσε αμέσως πόλεμο με την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

ΑΚΚΕΡΜΑΝСКАЯ ΚΟΝΒΕΝЦИЯ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΚΕΡΜΑΝ

- Условия конвенции подтверждали право России оказывать покровительство православному населению Османской империи.
- Европейские кабинеты были вынуждены одобрить решения конференции как «счастливое избавление» от угрозы войны на Балканах.
- Дальнейшие события показали, что заключение конвенции было уловкой со стороны османских властей; позже они прямо заявили о том, что не собирались выполнять её условия, а добивались отсрочки начала войны с Россией.
- Οι όροι της σύμβασης επιβεβαίωσαν το δικαίωμα της Ρωσίας να παρέχει προστασία στον Ορθόδοξο πληθυσμό της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.
- Τα ευρωπαϊκά υπουργικά συμβούλια αναγκάστηκαν να εγκρίνουν τις αποφάσεις της διάσκεψης ως «ευτυχισμένη απελευθέρωση» από την απειλή του πολέμου στα Βαλκάνια.
- Τα γεγονότα που ακολούθησαν έδειξαν ότι η σύναψη της σύμβασης ήταν ένα τέχνασμα εκ μέρους των οθωμανικών αρχών. Αργότερα δήλωσαν ευθέως ότι δεν σκόπευαν να εκπληρώσουν τους όρους του, αλλά προσπάθησαν να καθυστερήσουν την έναρξη του πολέμου με τη Ρωσία.

ЛОНДОНСКИЙ ПРОТОКОЛ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

- В статьях Лондонского протокола, подписанного 24 июня (6 июля) 1827 г., подтверждалось намерение держав решить греческую проблему «коллективными» силами, зафиксированное пунктами Петербургской конференции.
- Секретная статья протокола гласила, что в случае отказа Порты от посредничества трёх держав они могут принять меры для сближения с греческой стороной и послать консулов в Грецию.
- Τα άρθρα του Πρωτοκόλλου του Λονδίνου, που υπογράφηκε στις 24 Ιουνίου (6 Ιουλίου 1827), επιβεβαίωναν την πρόθεση των δυνάμεων να επιλύσουν το ελληνικό πρόβλημα με «συλλογικές» δυνάμεις, όπως καταγράφεται στα σημεία της Διάσκεψης της Πετρούπολης.
- Το μυστικό άρθρο του πρωτοκόλλου ανέφερε ότι εάν η Πύλη αρνιόταν τη μεσολάβηση των τριών δυνάμεων, μπορούσαν να λάβουν μέτρα για να έρθουν πιο κοντά στην ελληνική πλευρά και να στείλουν προξένους στην Ελλάδα.

ΝΑΒΑΡΙΝΣΚΟΕ ΣΡΑЖΗΝΙΕ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΝΑΒΑΡΙΝΟΥ

- 8(20) октября 1827 г. состоялось Наваринское сражение, в результате которого объединённый флот России, Англии и Франции одержал победу над египетско-турецкими морскими силами.
- Численность сожжённых, потопленных, выброшенных на мель судов противника достигала 60-ти.
- Στις 8 (20) Οκτωβρίου 1827 έλαβε χώρα η Μάχη του Ναβαρίνου, με αποτέλεσμα οι συνδυασμένοι στόλοι της Ρωσίας, της Αγγλίας και της Γαλλίας να κερδίσουν τις αιγυπτιοτουρκικές ναυτικές δυνάμεις.
- Ο αριθμός των εχθρικών πλοίων που κάηκαν, βυθίστηκαν ή προσάραξαν έφτασε τα 60.

ΝΑΒΑΡΙΝΣΚΟΕ ΣΡΑЖΗΝΙΕ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΝΑΒΑΡΙΝΟΥ

В России приветствовали победу русского флота, воспринимая её как предпосылку к активизации внешней политики России на Востоке.

В свою очередь, европейские правительства сочли, что совместные действия против Турции послужили укреплению исключительно русских позиций.

Главной угрозой будущей войны, по мнению европейских правительств, было расчленение Османской империи и рост влияния России в новых балканских государствах.

Между тем Россия открыто объявляла об отказе от расширения своих границ в Европейской Турции. Её требования сводились к подтверждению Портой привилегий Дунайских княжеств и Сербии, «умиротворению» Греции, свободному судоходству в Проливах и присоединению кавказского берега Чёрного моря.

Στη Ρωσία, η νίκη του ρωσικού στόλου χαιρετίστηκε, θεωρώντας την ως προϋπόθεση για την ενεργοποίηση της εξωτερικής πολιτικής της Ρωσίας στην Ανατολή.

Με τη σειρά τους, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις θεώρησαν ότι οι κοινές ενέργειες κατά της Τουρκίας χρησίμευαν για την ενίσχυση αποκλειστικά των ρωσικών θέσεων.

Η κύρια απειλή ενός μελλοντικού πολέμου, σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, ήταν ο διαμελισμός της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και η αύξηση της ρωσικής επιρροής στα νέα βαλκανικά κράτη.

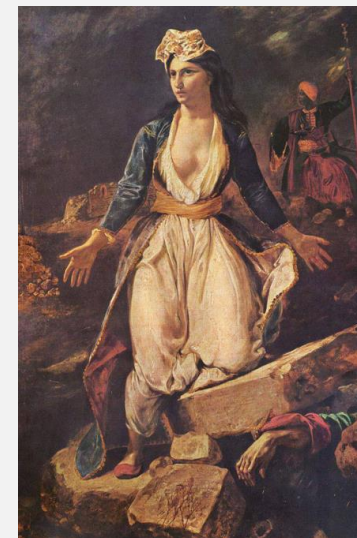
Εν τω μεταξύ, η Ρωσία ανακοίνωσε ανοιχτά την άρνησή της να επεκτείνει τα σύνορά της στην ευρωπαϊκή Τουρκία. Τα αιτήματά της έφτασαν στην επιβεβαίωση από την Πύλη των προνομίων των Παραδουνάβιων Πριγκηπάτων και της Σερβίας, την «ειρήνευση» της Ελλάδας, την ελεύθερη ναυσιπλοΐα στα Στενά και την προσάρτηση της Καυκάσιας ακτής της Μαύρης Θάλασσας.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΣΚΙЙ ΜΙΡΝЫЙ ДОГОВОР

ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ

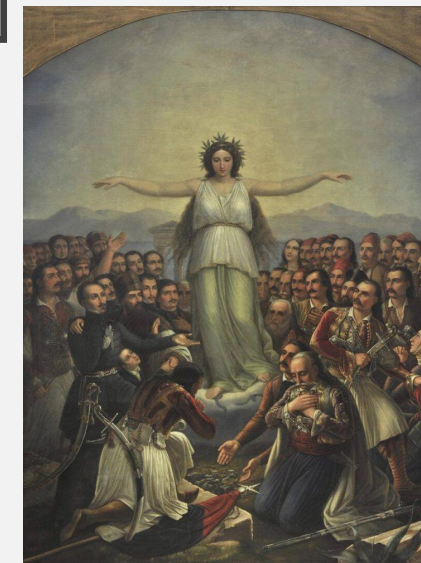

- Не только Порта сопротивлялась вмешательству России в урегулирование греческого конфликта.
- Недавние союзники по Наварину, Англия и Франция, стремились не допустить включения статьи о Греции в итоговый документ, завешавший русско-турецкую войну.
- Тем не менее Адрианопольский мирный договор, подписанный в 1829 г., подразумевал предоставление Греции статуса автономии. Это условие вызвало бурное негодование в Англии, претендовавшей на роль главной покровительницы греков, и терявшей преобладающее влияние в Турции в результате победоносного завершения войны Россией.
- Δεν ήταν μόνο η Πύλη που αντιστάθηκε στη ρωσική επέμβαση στη διευθέτηση της ελληνικής σύγκρουσης.
- Οι πρόσφατοι σύμμαχοι στο Ναβαρίνο, η Αγγλία και η Γαλλία, προσπάθησαν να αποτρέψουν τη συμπερίληψη ενός άρθρου για την Ελλάδα στο τελικό έγγραφο που τερμάτισε τον Ρωσοτουρκικό πόλεμο.
- Ωστόσο, η Συνθήκη της Αδριανούπολης, που υπογράφηκε το 1829, υπονοούσε ότι η Ελλάδα θα αποκτούσε αυτόνομο καθεστώς. Η κατάσταση αυτή προκάλεσε μεγάλη αγανάκτηση στην Αγγλία, η οποία διεκδίκησε τον ρόλο του κύριου προστάτη των Ελλήνων και έχασε την κυρίαρχη επιρροή της στην Τουρκία ως αποτέλεσμα της νικηφόρας ολοκλήρωσης του πολέμου από τη Ρωσία.

ГРЕЧЕСКАЯ НАЦИОНАЛЬНО - ОСВОБОДИТЕЛЬНАЯ РЕВОЛЮЦИЯ В ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОМ ИСКУССТВЕ.

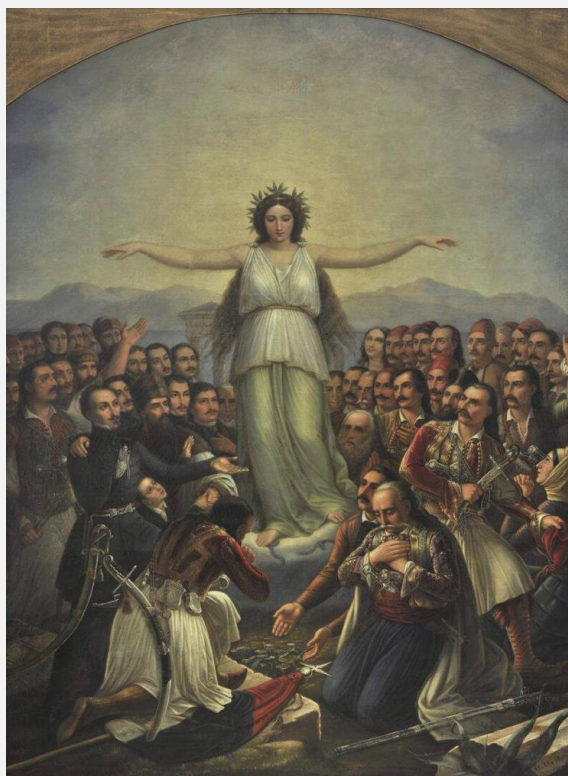
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ
ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ.

ТЕОДОРΟΣ ВРИЗАКИС И ДИΟΝΗΣΙΟΣ ЦΟΚΟΣ.
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΣΟΚΟΣ.

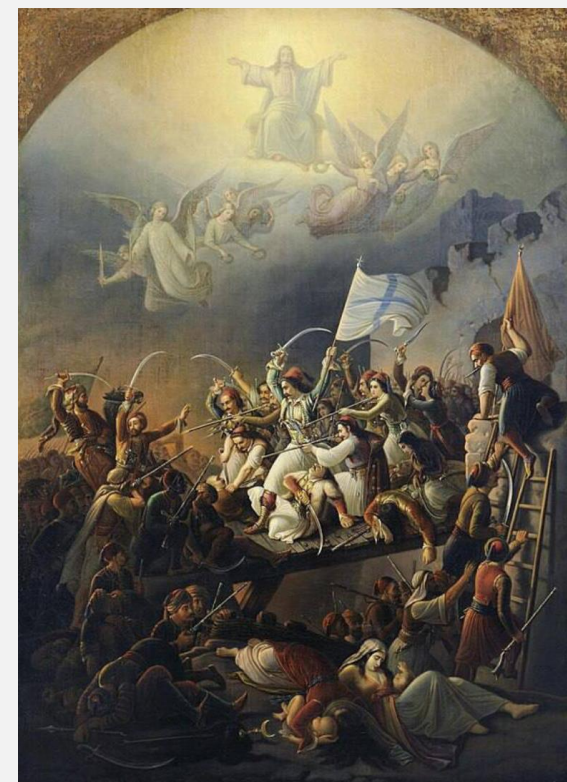
ТЕОДОРΟΣ ВРИЗАКИС
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ

«Благодарная Греция (среди героев Освободительной войны)» Теодорос Вризакис, 1855, Национальная галерея Греции

«Митрополит Герман благословляет знамя восставших в монастыре Святая Лавра» Теодорос Вризакис, 1865, Национальная галерея Греции

«Экседос Месолонгиона» Теодорос Вризакис, 1855, Национальная галерея Греции

ΔΙΟΝΗΣΙΟΣ ЦΟΚΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΣΟΚΟΣ

«Убийство Каподистрии», Дионисиос Цокос, 1850

«Клятва Этеристов», Дионисиос Цокос, 1849

НИКОΛΑΟΣ ГИЗИС

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ

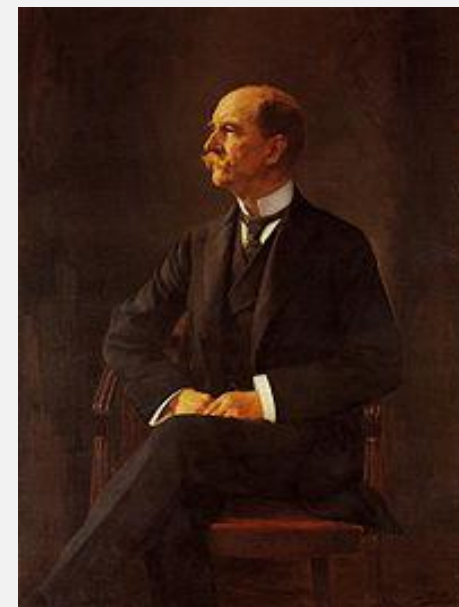
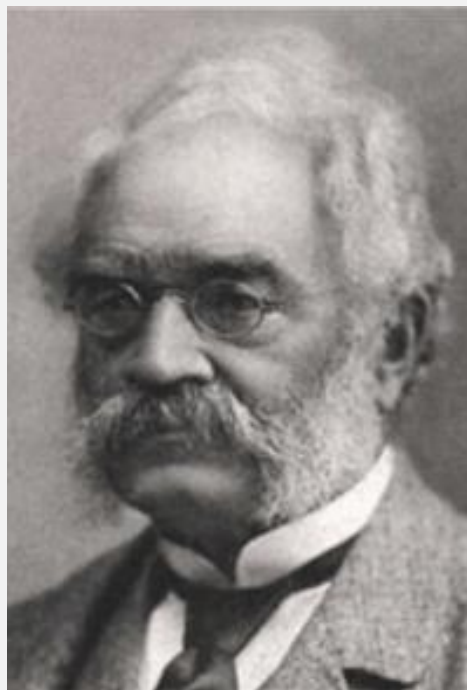
НИКОЛАОС ГИЗИС

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ

«После уничтожения Псары» Николаос Гизис, 1896-8,
Национальная галерея Греции.

МЮНХЕНСКАЯ ШКОЛА

ИВАН КОНСТАНТИНОВИЧ АЙВАЗОВСКИЙ

ΙΒΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ ΑΪΒΑΖΟΦΣΚΙ

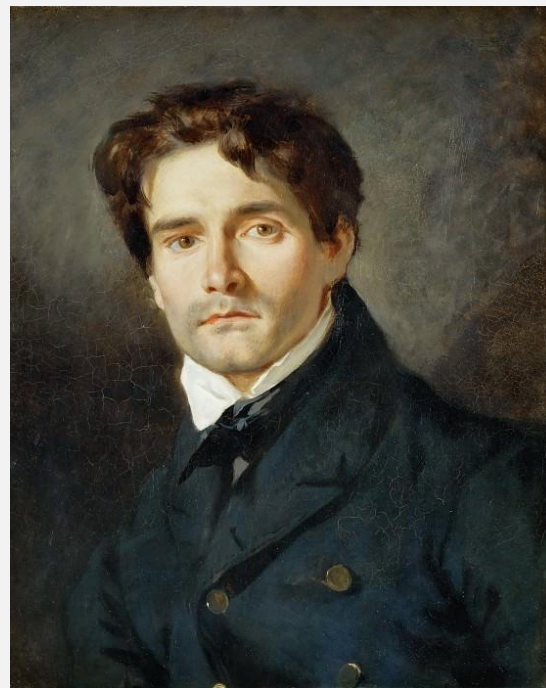

Отчасти волшебное воздействие картины можно объяснить тем, что в ее сюжет легло реальное, полное героизма событие. Которое произошло у островка Псара в ходе войны за независимость Греции в 1821-1829 гг.

Το μαγικό αποτέλεσμα του πίνακα μπορεί εν μέρει να εξηγηθεί από το γεγονός ότι η πλοκή του βασίζεται σε ένα πραγματικό, ηρωικό γεγονός. Το οποίο έλαβε χώρα κοντά στο νησί των Ψαρών κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης το 1821-1829.

ЭЖЕН ДЕЛАКРУА
ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΝΤΕΛΑΚΡΟΥΑ

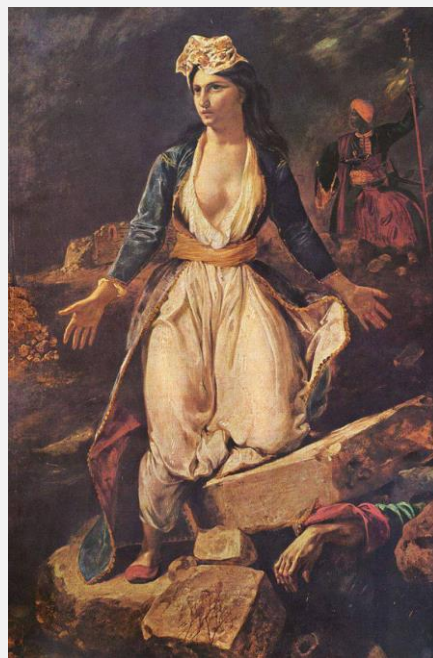

ЭЖЕН ДЕЛАКРУА

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΝΤΕΛΑΚΡΟΥΑ

«Резня на Хиосе», Эжен Делакруа, 1824 г. Лувр.

«Греция на руинах Месолонгиона» Эжен Делакруа, 1826, Музей изобразительных искусств Бордо.

«Эпизод греческой войны за независимость», Эжен Делакруа, 1856 г., Национальная галерея Греции.

МЫ ВМЕСТЕ !!! МЫ – ЕДИНЫЙ МИР !!!

**ВМЕСТЕ МЫ СИЛЬНЕЕ, МОЩНЕЕ, ВМЕСТЕ МЫ
ДУХОВНО БОГАЧЕ и, на самом деле, СЧАСТЛИВЕЕ !!!**

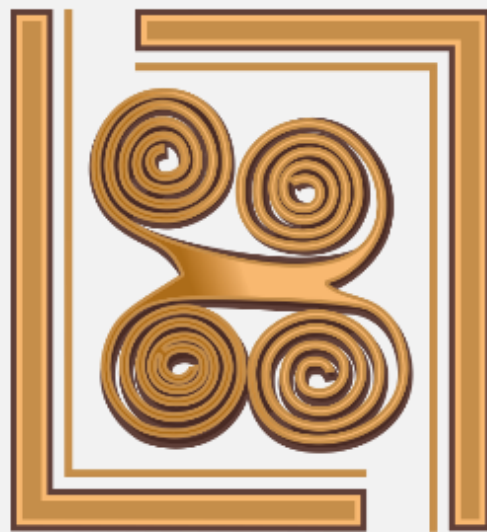
СПАСИБО ЗА ВНИМАНИЕ!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ!

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑΣ ΕΝΙΑΙΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ !!!**

**ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ !!! ΜΑΖΙ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ
ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΙ, ΣΘΕΝΑΡΟΤΕΡΟΙ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ
ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΕΝΟΙ και ειλικρινά ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ
!!!**

ГРЕЧЕСКИЙ
КУЛЬТУРНЫЙ
ЦЕНТР

ΚΕΝΤΡΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

